ΑΑ18| ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ

2021 · https://docs.theosis.work/db/chapters/2021/αα18-ειλικρινεια/

Η τάση του Ανθρώπου να εξωτερικεύει τις εσωτερικές του λειτουργίες, πέρασε με την πάροδο των αιώνων από διάφορα στάδια - φάσεις, τα οποία μεταμόρφωσαν την εξωτερική του εικόνα, από την πρωταρχική φάση της Δημιουργικής εκδήλωσης των Θείων δυνατοτήτων του, σε απομόνωση και αποκλεισμό, μέσα από το διαχωρισμό της Πτώσης του, με αποτέλεσμα τα κενά που δημιουργήθηκαν στη συνοχή του Εαυτού Ανθρώπου, **κενά στη Ροή της Αγάπης μέσα του, να σχηματίσουν στρώματα από διάφορες ποιότητες ενεργειακών πεδίων, η συνισταμένη των οποίων συνέθεσε καταστάσεις Συνείδησης με τις οποίες ο Άνθρωπος εκδηλώθηκε ανά τις εποχές.**

Η απομάκρυνση, ο διαχωρισμός και οι αποστάσεις που διαμορφώθηκαν από τη διάσπαση του Εαυτού Ανθρώπου έφεραν τα τμήματά του να κραδαίνονται σε διάφορες ποιότητες δονήσεων που προήλθαν από τη διαφορετική απόσταση που κάθε τμήμα διατήρησε από την Πηγή, **σχηματίζοντας έτσι** κατάσταση Συνείδησης, ανάλογη με τη Γνώση περί της Θείας Καταγωγής που μπορούσε μέσα του ν’ αναγνωρίσει σύμφωνα με την απόσταση που το τμήμα διατήρησε, απόσταση που καλύπτεται με αυτό το στρώμα ενεργειακών καταστάσεων, που το τμήμα **αποχωριζόμενο από το Όλον του Ανθρώπου** εκδήλωσε κατά τη διάρκεια της πορείας του από την Πηγή της εκπόρευσής του προς την Πτώση.

Αυτή η διαφορετική Γνώση περί της Θείας Καταγωγής που το κάθε τμήμα αντιλαμβάνεται, από τη δική του περιορισμένη οπτική γωνία, δημιούργησε ένα πλήθος αντιλήψεων για το ίδιο και το αυτό πράγμα, με αποτέλεσμα**να σχηματιστεί μία σύγχυση Ιδεών ως προς την Αληθή Καταγωγή του Ανθρώπου και την ορθή πορεία της επαναστροφής του στην Αρχική του Κατοικία.**

Η διασπορά των πνευμάτων από την αρχική διάσπαση και εντεύθεν, είχε σαν αποτέλεσμα να διατηρείται μέσα σε κάθε πνεύμα, δυναμικό ανάλογο με την απόσταση που το κάθε πνεύμα διατηρεί από την Πηγή, δυναμικό που, καλυμμένο από τις λανθασμένες εκδηλώσεις της πορείας κάθε πνεύματος, **χρησιμοποιήθηκε και χρησιμοποιείται για να τροφοδοτεί την υλοποίηση των περιορισμένων και φθαρτών νοητικών τοποθετήσεων που το κάθε τμήμα διατηρεί μέσα στο νου του.**

Έτσι η έμφυτη τάση της έκφρασης και εκδήλωσης των Δημιουργικών Δυνάμεων της Αγάπης, που η ρίζα της βρίσκεται στη Δημιουργική τάση του Όντος που και ο άνθρωπος διατηρεί σαν Εικόνα και Ομοίωση του Δημιουργού του, **μεταμορφώθηκε μετά την Πτώση σε μορφοποίηση επιθυμιών και λανθασμένων τοποθετήσεων του νου.**

Αυτή η λειτουργία, σε συνδυασμό με τη διαφορά δυναμικού από τμήμα σε τμήμα λόγω της διαφοράς των πορειών και συνεπώς των καλυμμάτων που κάθε τμήμα φέρει, απομάκρυνε τα πνεύματα και επέφερε απομόνωση, **η οποία δημιούργησε το συναίσθημα του φόβου, αφ' ενός ως προς την ανάμνηση της Πτώσης και του πόνου της απόσχισης, που κάθε τμήμα ανεξαιρέτως φέρει καταγραμμένη μέσα του και αφ' ετέρου ως προς την τοποθέτηση της μη κατανόησης και της παντελούς έλλειψης συνεννόησης και συνεργασίας που κάθε τμήμα διατήρησε και διατηρεί απέναντι στα άλλα, αντιλαμβανόμενο την απόσταση που σχημάτισε ο διαχωρισμός και η διάσπαση.**

Αυτός ο φόβος οδήγησε τις υποστάσεις στο ψεύδος, που ο άνθρωπος χρησιμοποίησε ανά τους αιώνες **για να καλύψει τα κενά των ατελειών που μέσα του αναγνωρίζει και για τα οποία αισθάνεται ντροπή** όχι μόνο σε μία ενδεχόμενη εξωτερική **φανέρωσή τους, αλλά και γι' αυτή την ύπαρξή τους μέσα στην υπόστασή του, ντροπή που δημιουργήθηκε από τη σύγκριση των ατελειών με την ανάμνηση της Τελειότητας που στην Πρωταρχική του κατάσταση ο Άνθρωπος εκδήλωσε και η οποία υπάρχει καταχωρημένη - εντυπωμένη στο Είναι του.**

Αυτή η καταχωρημένη - εντυπωμένη ανάμνηση της Τελειότητας παρέμεινε στις Θείες Παρακαταθήκες του Ανθρώπου, **στο Μητρώο του Πεδίου όπου εκδηλώθηκε και ήταν αυτή ακριβώς η εκδήλωση, που σαν κομμάτι Εαυτού Θεού παρέμεινε στα Πνευματικά Πεδία και έγινε αιτία ενεργοποίησης του Νόμου του Ελέους, που διά του Λόγου Ιησού του Χριστού φανερώθηκε στον Άνθρωπο,** προκειμένου να ενεργοποιήσει αυτή την ανάμνηση με τη Διδασκαλία της Αγάπης που ο Ιησούς ο Χριστός παρουσίασε καλύπτοντας έτσι το κενό της Παρουσίας του Τέλειου Ανθρώπου, που δεν είναι άλλος από τον Άνθρωπο Ιδέα, του Θεού, στον Κόσμο της ατέλειας και της Πτώσης.

Το σκότος που μέχρι τότε εκάλυπτε τον Άνθρωπο, το σκότος με το οποίο το ψεύδος διέστρεφε την Αλήθεια υπεστάλη μπροστά στην Παρουσία του Υπέρλαμπρου Ήλιου, του Μοναδικού Διδασκάλου της Αλήθειας, καταθέτοντας τα όπλα μπροστά **στην Αδιάβλητη και Υπερτέλεια Διδασκαλία της Αγάπης, που αποκατέστησε την Αλήθεια του Ενωμένου Εαυτού Θεού - Ανθρώπου,** που αναβλύζει σαν Ουσία από την Υπέρτατη Οντότητα του Απείρου Πνεύματος του Πανάγαθου και Παντελεήμονος Πατέρα Θεού.

Έτσι ο φόβος, το ψεύδος, η ντροπή και ο εγωισμός, που δημιουργήθηκαν με αλυσιδωτές αντιδράσεις μέσα στο Είναι του Ανθρώπου από τη διάσπαση που επέφερε η Πτώση και η διασπορά των πνευμάτων ανά τα Πεδία, **δύνανται πλέον να αποκατασταθούν με την εφαρμογή της Διδασκαλίας της Αγάπης που, για να γίνει καθημερινή πρακτική, πρέπει το πρώτο βήμα να είναι η ειλικρίνεια απέναντι σε κάθε στάση του νου και της καρδιάς,** αλλά και σε κάθε άνθρωπο ή περίπτωση που μπορεί καθημερινά να συναντήσουμε.

Είναι μια λειτουργία που περιέχεται στην Αγάπη και η οποία μας βοηθά να φέρουμε σε φανέρωση κάθε στοιχείο του Εαυτού μας, προκειμένου να το εξετάσουμε στο Φως της Αλήθειας που θα θέσει σε λειτουργία τη Μετουσίωση, μεταλλάσσοντας σταδιακά τις ποιότητες των καλυμμάτων που καλύπτουν την απόσταση από την Πηγή της Αρχικής εκπόρευσης, **αποκαθιστώντας κάθε φθαρτό στοιχείο που μέσα στο Φως αποκαλύπτει την ποιότητά του και ταξινομείται τελειοποιούμενο,** παίρνοντας τη σωστή του θέση μετουσιωμένο πια μέσα στον Εαυτό μας, ο οποίος μέσα από τη συνεχή λειτουργία της ικανότητας - «ειλικρίνεια», αρχίζει σιγά σιγά να ενοποιείται,**φέρνοντας σε φανέρωση στάδια τελειότητας που αντιστοιχούν σε ηλικίες - στάδια εκδήλωσης Πνευματικής Συνείδησης του Εαυτού Χριστού που ενοικεί σπερματικά μέσα στη Συνείδηση κάθε ανθρώπου.**

Η ειλικρίνεια δεν αποτελεί απλά και μόνο προσόν, **αλλά μια βασική λειτουργική κίνηση μετουσίωσης και αποκατάστασης λανθασμένων συλλογισμών και επιλογών,** που προϋποθέτει θάρρος και δύναμη για την υπόσταση, που θέτοντας σε ενέργεια την ικανότητα - ειλικρίνεια, έχει ν’ αντιμετωπίσει **τόσο εσωτερικά όσο και εξωτερικά την αρνητικότητα του Εαυτού με όλες τις μορφές και τις εκδηλώσεις που στο πέρασμα των αιώνων έχει λάβει.**

Η παραποίηση και η αναλήθεια, η ιδιοποίηση και ο σφετερισμός, συνθέτουν το Βασίλειο της Άρνησης που στην ειλικρίνεια αναγνωρίζει το μεγαλύτερο κίνδυνο για την κυριαρχία της και είναι απόλυτα βέβαιο πως πολεμά σκληρά και λυσσαλέα προκειμένου ν’ αποφύγει την ειλικρίνεια που φέρει στο Φως κάθε συλλογισμό και συναίσθημα, κάθε πράξη που το Βασίλειο του σκότους της Άρνησης καλύπτει για να εργάζεται συνεχώς, **υποσκάπτοντας το Πνευματικό οικοδόμημα του ανερχόμενου προς Θέωση Ανθρώπου στη Νέα Εποχή.**

Η Μετάνοια και η Κάθαρση, στάδια και βασικές αρχές του Μηνύματος της Δευτέρας Παρουσίας, έχουν σαν εντελώς απαραίτητη προϋπόθεση την ειλικρίνεια στον Εαυτό, τον πλησίον και το Θεό, που είναι Ένα και το αυτό, γιατί φέρουν την ίδια Ουσία που προέρχονται από την Αυτή Πηγή εκπόρευσης, την Πηγή της Αιώνιας Ζωής, απ’ όπου αναβλύζουν άχωρα και άχρονα τα Θεία Νάματα της Πανσοφίας και της Παγγνωσίας, της

Υπέρτατης Νοημοσύνης του Όντος, του Θεού.

Η ειλικρίνεια στον άνθρωπο σίγουρα δεν μπορεί ν' αντιπροσωπεύσει το Όλον της Αλήθειας, **μπορεί όμως να οδηγήσει τον Άνθρωπο να γνωρίσει την Υπέρτατη Αλήθεια, που βρίσκεται εντυπωμένη μέσα του σαν Εικόνα της Πρώτης Τέλειας Εκδήλωσης του Ανθρώπου,** που σαν Τέλεια, παρέμεινε καταγραμμένη εκεί όπου εκδηλώθηκε ο Άνθρωπος σαν Εικόνα και Ομοίωση Θεού.

Αυτή η Εικόνα, η Τέλεια, είναι το Όλον του Ανθρώπου, ο Άνθρωπος Εικόνα Θεού, που στην Πρώτη Παρουσία φανερώθηκε ως Ιησούς ο Χριστός, για να φανερώσει την Τελειότητα που ο Άνθρωπος της Πτώσης έφερε μέσα του σαν αμυδρή ανάμνηση.

Σήμερα που η Πρώτη Παρουσία του Ζώντος Θεού έχει ενεργοποιήσει αυτή την ανάμνηση καθιστώντας την Ζώσα πραγματικότητα, με τη Μορφή του Λόγου Ιησού, **πρέπει ο άνθρωπος να πιστέψει πως δύναται να ενδυθεί και ο ίδιος αυτή την Παρουσία, να καταστεί Θεάνθρωπος.**

Η Δεύτερη Παρουσία του Λόγου έχει ακριβώς αυτή τη σκοπιμότητα. Να καταστήσει τη δυνατότητα της φανέρωσης αυτής της Εικόνας του Τέλειου Ανθρώπου, ζώσα πραγματικότητα **που στη Νέα Εποχή έρχεται με τη Μορφή του Δάσκαλου Ιωάννη, ο οποίος εκπροσωπεί αυτή την Εικόνα του Ανθρώπου - Ιδέα και παράλληλα το Πρότυπο του Ανθρώπου που πορεύεται από την Πτώση στη Θέωση,** διανύοντας όλα τα στάδια της Επιστροφής. Ας είμαστε λοιπόν **ειλικρινείς απέναντι στην Ολότητα του Εαυτού μας, που έρχεται με τη Μορφή του Δάσκαλου Ιωάννη** να μας οδηγήσει μέσα από τους δαιδαλώδεις λαβύρινθους της διάνοιάς μας να ατενίσουμε με τα δικά Του μάτια, τα μάτια που η Διδασκαλία της Νέας Εποχής μάς προσφέρει, την Άπειρη Βασιλεία του Πνεύματος του Πατέρα, **τη Βασιλεία που, όπως διδάσκει η Ολότητα του Ανθρώπου, ο Εαυτός Χριστός στην Πρώτη και τη Δεύτερη Παρουσία Του «εντός ημών εστί».**